

USTAWA

z dnia 2 grudnia 1994 r.

o zmianie ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa obowiązki i prawa urzędników państwowych oraz innych pracowników zatrudnionych w:

- 1) Kancelarii Sejmu,
- 2) Kancelarii Senatu,
- 3) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) urzędach naczelnych i centralnych organów administracji państwowej,
- 5) urzędach podległych Prezesowi Rady Ministrów oraz naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
- 6) Biurze Trybunału Konstytucyjnego,
- 7) Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich,
- 8) Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
- 9) Krajowym Biurze Wyborczym oraz w wojewódzkich biurach wyborczych,
- 10) Państwowej Inspekcji Pracy,

11) urzędach terenowych organów administracji rządowej,

12) regionalnych izbach obrachunkowych.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Urzędnikiem państwowym może być osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim,
- 2) ukończyła osiemnaście lat życia i ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) jest nieskazitelnego charakteru,
- 4) ma odpowiednie wykształcenie i odbyła aplikację administracyjną,
- 5) posiada stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku.”;

3) skreśla się art. 4—6;

4) po art. 7 dodaje się art. 7¹ w brzmieniu:

„Art. 7¹. 1. Kierownik urzędu może skierować urzędnika mającego wykształcenie prawnicze do odbycia aplikacji legislacyjnej prowadzonej w urzędzie wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów. Aplikacja ma na celu przygotowanie urzędnika do wykonywania obowiązków pracownika służby legislacyjnej. Wzajemne prawa i obowiązki urzędu i urzędnika, związane ze skierowaniem na aplika-

- cję legislacyjną, określa umowa zawarta między kierownikiem urzędu a urzędnikiem państwowym.
2. Aplikacja legislacyjna kończy się egzaminem. Urzędnika państwowego, który zdał egzamin, zatrudnia się na stanowisku, do którego został przygotowany w toku aplikacji. Stanowisko to określa, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów, a dla urzędników Urzędu Rady Ministrów — Prezes Rady Ministrów.
 3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa, na wniosek Rady Legislacyjnej, program aplikacji legislacyjnej, zasady i warunki przeprowadzania egzaminu, skład komisji egzaminacyjnej oraz wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu.
 4. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 i 3 Prezes Rady Ministrów wykonuje po zasięgnięciu opinii Szefów Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i Kancelarii Prezydenta.”;
- 5) skreśla się art. 8;
- 6) w art. 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. W razie reorganizacji urzędu urzędnika państwowego mianowanego można przenieść na inne stanowisko służbowe, odpowiadające kwalifikacjom pracownika, jeżeli ze względu na likwidację stanowiska zajmowanego przez urzędnika nie jest możliwe dalsze jego zatrudnienie na tym stanowisku. Po przeniesieniu przysługuje wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz przez okres sześciu miesięcy nie niższe od dotychczasowego.
- 1b. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby urzędu, urzędnika państwowego mianowanego można przenieść na inne stanowisko, odpowiadające kwalifikacjom urzędnika i równorzędne pod względem wynagrodzenia.”;
- 7) w art. 13:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) likwidacji urzędu lub jego reorganizacji, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie urzędnika państwowego mianowanego na inne stanowisko w tym samym urzędzie,”
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do rozwiązania stosunku pracy w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1—3 stosuje się przepis art. 38 Kodeksu pracy.”;
- 8) po art. 13 dodaje się art. 13¹ w brzmieniu:
- „Art. 13¹. 1. W razie rozwiązania stosunku pracy z urzędnikiem państwowym mianowanym, z przyczyn określonych w art. 13 ust. 1 pkt 2, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym lub reorganizowanym urzędzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej, urzędnikowi temu przysługuje świadczenie
- pieniężne ze środków budżetu państwa, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, obliczane jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Świadczenie to nie przysługuje urzędnikowi państwowemu, który nabył prawo do emerytury.
2. W razie gdy w okresie, o którym mowa w ust. 1, były urzędnik pobiera zasiłek wychowawczy, chorobowy albo macierzyński, wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu.
 3. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin — na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o zatrudnieniu i bezrobociu. Od świadczenia pieniężnego urząd odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne na zasadach przewidzianych dla wynagrodzenia wypłacanego w czasie trwania stosunku pracy.”;
- 9) w art. 14 w ust. 1 i 2 po wyrazie „ulega” dodaje się wyrazy „z mocy prawa”;
- 10) w art. 15 skreśla się zdanie drugie;
- 11) po art. 15 dodaje się art. 15¹ w brzmieniu:
- „Art. 15¹. W okresie wypowiedzenia urzędnik państwowy mianowany może być zwolniony z pełnienia obowiązków, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.”;
- 12) w art. 17 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Urzędnik państwowy jest obowiązany chronić interesy państwa oraz prawa i słusze interesy obywateli.
 2. Urzędnik państwowy obowiązany jest w szczególności:
 - 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa,
 - 2) strzec autorytetu Rzeczypospolitej Polskiej oraz dążyć do pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa,
 - 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi,
 - 4) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania,
 - 5) dochowywać tajemnicy państwowej i służbowej,
 - 6) rozwijać własną wiedzę zawodową,
 - 7) godnie zachowywać się w pracy oraz poza nią.”;

- 13) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „przedstawicielstwa pracowniczego” zastępuje się wyrazami „zakładowej organizacji związkowej.”;
- 14) w art. 21:
- a) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3a”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania i awansowania oraz wymagania kwalifikacyjne w zakresie wykształcenia i praktyki zawodowej urzędników Urzędu Rady Ministrów.”;
- 15) w art. 22 w ust. 2 skreśla się wyraz „uspołecznionych”;
- 16) w art. 23:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) po 45 latach pracy — 400% wynagrodzenia miesięcznego.”;
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej, a także zasady jej obliczania i wypłacania.”;
- 17) w art. 24 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Wysokość i zasady przyznawania indywidualnych nagród z tego funduszu określają odrębne przepisy.”;
- 18) w art. 26 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa świadczenia przysługujące absolwentom Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, którzy przesiedlają się na pobyt stały do innej miejscowości w związku z podjęciem zatrudnienia na stanowiskach wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów.”;
- 19) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W razie rozwiązania z urzędnikiem państwowym stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu albo jego reorganizacji uniemożliwiającej dalsze zatrudnienie pracownika, urzędnikowi państwowemu przysługuje emerytura, jeżeli mężczyzna ukończył sześćdziesiąt lat, a kobieta — pięćdziesiąt pięć lat i ma wymagany okres zatrudnienia.”;
- 20) w art. 28:
- a) w ust. 2 wyrazy „w uspołecznionych zakładach pracy” zastępuje się wyrazami „w innych zakładach pracy”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.”;
- 21) w art. 29:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Czas pracy urzędników państwowych nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo, w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 4 tygodnie.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W wypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. W tych rozkładach czas pracy nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień, w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni.”;
- c) w ust. 3 wyrazy „Przepisu ust. 2” zastępuje się wyrazami „Przepisów ust. 1a i 2”;
- 22) w art. 30¹ skreśla się powołanie art. 4;
- 23) w art. 36:
- a) w ust. 2 wyrazy „przedstawicielstwa pracowniczego” zastępuje się wyrazami „zakładowej organizacji związkowej”;
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
„4. Komisje dyscyplinarne I instancji powołuje się we wszystkich urzędach państwowych, z tym że wojewoda może powołać komisję dyscyplinarną I instancji dla urzędników zatrudnionych w urzędach kilku rejonowych organów rządowej administracji ogólnej. Uprawnienie takie przysługuje również innym organom rządowej administracji specjalnej stopnia wojewódzkiego w stosunku do podległych im urzędów.
5. Komisje dyscyplinarne II instancji (odwoławcze) powołuje się przy:
- 1) Marszałku Sejmu — dla urzędników Kancelarii Sejmu, Państwowej Inspekcji Pracy oraz Krajowego Biura Wyborczego,
 - 2) Marszałku Senatu — dla urzędników Kancelarii Senatu,
 - 3) Prezydencie Rzeczypospolitej Polskiej — dla urzędników Kancelarii Prezydenta,
 - 4) Prezesie Rady Ministrów — dla urzędników urzędów podległych Prezesowi Rady Ministrów oraz urzędów naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
 - 5) właściwym ministrze — dla urzędników urzędów podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
 - 6) Ministrze — Szefie Urzędu Rady Ministrów — dla urzędników urzędów wojewódzkich i regionalnych izb obrachunkowych,
 - 7) Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji — dla urzędników Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, z uwzględnieniem ust. 5^a,
 - 8) Prezesie Trybunału Konstytucyjnego — dla urzędników Biura Trybunału Konstytucyjnego, z uwzględnieniem ust. 5^a,
 - 9) Rzeczniku Praw Obywatelskich — dla urzędników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich,

- 10) Kierownika Krajowego Biura Wyborczego — dla urzędników wojewódzkich biur wyborczych,
- 11) wojewodzie — dla urzędników urzędów rejonowych organów rządowej administracji ogólnej.”;

c) dodaje się ust. 5^a w brzmieniu:

„5^a. Komisja dyscyplinarna II instancji (odwoławcza) dla urzędników wymienionych w ust. 5 pkt 7 może być powołana przy Prezydencie Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, a dla urzędników wymienionych w ust. 5 pkt 8 — przy Marszałku Sejmu, na wniosek Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.”;

24) w art. 37 w ust. 1 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jeżeli z powodu nieobecności w pracy urzędnik nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg miesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się urzędnika do pracy.”;

25) w art. 38 w ust. 1 po wyrazach „na niższe” dodaje się wyrazy „lub inne”;

26) skreśla się rozdział 7;

27) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Przepisy ustawy stosuje się do pracowników administracyjnych, pomocniczych, technicznych i obsługi Sądu Najwyższego i innych sądów, prokuratury, a także do kuratorów zawodowych i komorników, ze zmianami wynikającymi z przepisów szczególnych.”;

28) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Przepisy określone w art. 2 pkt 1, art. 7 ust. 6, art. 7¹ ust. 2, art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 30 ust. 1, art. 31 ust. 4 i art. 36 ust. 7 wydają, w drodze zarządzenia:

- 1) Marszałek Sejmu — w odniesieniu do pracowników Kancelarii Sejmu, Biura Trybunału Konstytucyjnego, Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, Państwowej Inspekcji Pracy oraz Krajowego Biura Wyborczego,
 - 2) Marszałek Senatu — w odniesieniu do pracowników Kancelarii Senatu,
 - 3) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej — w odniesieniu do pracowników Kancelarii Prezydenta, Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Sądu Najwyższego.
2. Uprawnienie wynikające z art. 31 ust. 3 przysługuje odpowiednio organom wymienionym w ust. 1.
 3. Przewidziane w ustawie uprawnienia ministrów przysługują odpowiednio kierownikom urzędów wymienionych w ust. 1.

4. Wydawanie przepisów wymienionych w ust. 1 oraz wypełnianie uprawnień wynikających z art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 3 w stosunku do pracowników Krajowego Biura Wyborczego określają odrębne przepisy.”;

29) w art. 52 skreśla się wyrazy „oraz prezydentów miast stopnia wojewódzkiego”.

Art. 2. 1. Począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z pracownikami urzędów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy o pracownikach urzędów państwowych wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, nie nawiązuje się stosunku pracy na podstawie mianowania. Nawiązanie stosunku pracy następuje na podstawie umowy o pracę lub, jeżeli przepisy szczególne tak stanowią, na podstawie powołania.

2. Zatrudnienie:

- 1) doradców w zespole doradców członków Rady Ministrów,
- 2) doradców lub pełniących funkcje doradcze innych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, które są wybrane lub powołane na określony czas,

następuje na podstawie umowy o pracę zawartej na okres pełnienia funkcji przez osobę zajmującą kierownicze stanowisko państwowe. Wcześniejsze rozwiązanie umowy o pracę może być dokonane za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

3. Stosunki pracy nawiązane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania pozostają w mocy i mogą być zmieniane i rozwiązywane na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadku przeniesienia urzędnika mianowanego, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

4. Do mianowania pracowników nie wymienionych w ust. 1 stosuje się dotychczasowe zasady.

Art. 3. Przepisy art. 13¹ ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy i w brzmieniu określonym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio do pracowników, którzy pobierali wynagrodzenie ze środków budżetu państwa i podjęli pracę po ustaniu zatrudnienia w urzędzie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ukończenie z wynikiem pozytywnym, przed dniem wejścia w życie ustawy, aplikacji legislacyjnej prowadzonej w Urzędzie Rady Ministrów jest równoznaczne ze zdaniem egzaminu, o którym mowa w art. 7¹ ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*